

O kampani DYS-SVĚT

Lidé s dyslexií a jinými specifickými poruchami mají problémy se čtením, psaním, pozorností a podobnými věcmi. Proč jsme tedy zvolili takovou kampaň?

Nechtěli jsme upozorňovat na to, že dyslektikům nejde čtení a psaní. Oni to dobře vědí, navíc to jistě slyšeli již i od okolí a mnohdy i nevybíravým způsobem.

Chtěli jsme, ale upozornit na to že, každému z nás něco nejde a jsem na to tak trochu „dys“ a je jedno, jestli je to přivrtání poličky nebo milostný život. Proto dobře víme, že nepotřebujeme, aby nás stále někdo upozorňoval na to, že nám to nejde nebo nás nějak označoval a podle toho posuzoval i jiné věci. Uvědomujeme si také, že někdy potřebujeme trochu více pomoci a hlavně si přejeme, aby si nás ostatní vážili za to, co nám naopak jde. Což stejně jako u lidí se specifickými poruchami učení často mnohonásobně vyváží naše nedokonalosti.

At už jsem tedy dys-řidiči, dys-šéfové, dys-technici, dys-rodíči, dys-tanečníci, dys-opraváři, dys-řečníci, dys-matmetici, dys-prodavači či cokoli jiného, dobře víme, jak bychom si přáli, aby s námi ostatní zacházeli, chovejme se tak tedy i k těm, kteří na to své „dys“ náhodou mají i název.

Snažíme se také ukázat na to, že je úplně jedno, zda jsou to děti či dospělí. Dyslexie a jiné podobné poruchy s věkem většinou nemizí a naopak mohou činit nové problémy například v zaměstnání či se sebehodnocením a podobně.

Pevně věříme, že když se teď dokážeme nad svými vlastními „dys“ usmát, budeme více schopni přijmout i ty „dys“ jiných. A třeba zrovna nějaká chyba v důležitém textu už nebude vypadat tak hrozně a důležitě.

Vaše Barbora Lípová,

ředitelka Institutu DE, z.ú.

Moje**dyslexie**.cz

Institut **DE**